

Nr. 4. - 3. årgang

Organ for Idrettsklubben Start

Desember 1949

En hilsen fra formannen

Nå da året 1949 snart er en saga blott, kan det være interessant å blade tilbake for å se hva det har brakt oss.

For å ta fotballen først, så kan vi vel være enige om at det har vært nok så ujevnt. A-laget har spilt en del meget gode kamper med pent resultat, men man kan jo ikke se bort fra at det også har vartet opp med mindre bra saker. Tross alt, jeg tror året som kommer, vil vise at vi er på rett vei.

Våre junior-, gutte- og småguttelag har ikke bare innfridd forventningene, de har i høy grad overtruffet dem. Det er en imponerende resultatliste de kan vise fram. Hold fram som dere stevner, gutter, så vil om ikke altfor lenge Start være en klubb som noen hver skal ha vanskeligheter med å slå.

Orienteringsgruppen har som vanlig gjort sine saker bra. Norgesmesterskapet som de arrangerte sammen med A.K.-28 og Oddersjaa, var god propaganda for vår klubb.

Damene har vist god fremgang og ble nr. 3 i A-serien. Neste år går de til topps.

Alt i alt tror jeg vi kan si fremtiden ligger lys foran oss.

Jeg vil takke medlemmene for vel utført arbeide og godt kameratskap i året som er gått, og vel møtt til ny dyst i 1950.

Gledelig jul og godt nyttår!

Per Roksvold.

Han som scoret det første norske målet på dansk jord Og som ble Kristiansands beste fotballspiller og turner

Arne Johnsen forteller fra «Gyldenløve», «Start»s første år og Turnforeningen

Det nest-østligste kvartalet i Gyldenløves gate har fostret mange kjente Startere. Der bodde Reinholdt Samuelsen, Albert Ege-land, Gunvald Olsen og hans bror Alfred samt brødrene Aabert og Arne Johnsen. Her var det eliten i gamle «Gyldenløve» var samlet, gutteklubben som siden ble «Start» da den sluttet seg sammen med Tangenguttene Einar Torjensen, Jørg Hagen, Ole Tobias Thorstensen, Carl Arnesen og Rolf Magnusdal.

Gyldenløves gate 57, hjørnehuset som brødrene Johnsens far eide, var samlingsplassen. Her hadde Gyldenløve sine fleste møter, og guttene koset seg riktig.

Basar på loftet.

— For å skaffe penger holdt vi basar — forteller Arne Johnsen, den elegante mangeårige senterløperen i Start og en av Kristiansands beste turnere. En gang hadde vi fått fatt i et lysbildeapparat og stelte til benker i skjulet oppe på loftet. Musikk hadde vi også — det var Reinholdt Samuelsen og Thoralf Westly som spilte fiolin. De var ikke samstemt. Men vi syntes det var veldig høytidelig, vi var jo ikke vant til den slags. Jeg skulle forklare lysbildene. Midt under forestillingen rauste alt sammen, og vi havnet rundt omkring hverandre. Og det var absolutt høydepunktet.

Samson og pølsa.

— Det var en riktig spilloppmaker i klubben, Samson het han. Foreldrene var Mari Lone og Martin Biksen som siden bodde i fjellhulen i Baneheia ovenfor Ferjefjellet. Han var eldre enn oss og gikk i slakterlære. Når vi om kveldene lekte «Titteren på hjørnet» og

(Forts. side 9)

Starts skigruppe lagt ned på generalforsamlingen

Forsterket bandykomite tar seg av klubbens vinter-arrangementer

Styret tok gjenvalg på en mann nær

IK. Start holdt sin 41. generalforsamling i Totalen lørdag 26. november d. å. Til stede var ca. 80 medlemmer. Møtet ble ledet av formannen, Per Roksvold, som etter å ha ønsket velkommen, mintes to av medlemmene som er avgått ved døden, Arnold Ødegård og Sven Gjervoldstad. Talen påhørtes stående.

Enstemmig vedtok årsberetninger fra hovedstyret og underavdelinger. Kassererne ble etter forslag av revisjonen meddelt decharge for regnskapene.

Fra skiutvalget forelå et forslag om nedleggelse av gruppen. Formannen opplyste at et liknende forslag ble fremmet av fjorårets skiutvalg, men gruppen ble opprettholdt etter utsettelsesforslag av Trygve Hamre, idet en skulle vente og se tiden an. Interessen for skigruppen har imidlertid vist seg å være ytterst liten.

Formannen i skiutvalget, Karl Olsen, uttalte at då det i fjor høst ble satt i gang treningsturer, møtte det noen til å begynne med, men storparten falt fra etter hvert. — Svært liten interesse ble lagt for dagen. Han berørte også sakens økonomiske side.

Søren Kaaland mente en gjerne kunne gjøre enda et forsøk. En måtte huske at snøen uteble sist vinter. Han mente arbeidet måtte legges anderledes an. En kunne ikke drive bare langrenn. Fikk en anskaffet en liten treningsbakke og begynt med hopp, trodde han det ville gå bedre. Han mintes tiden før krigen, da han selv hadde vært med på å arrangere hopprenn for gutter. Det deltok opptil 100 gutter og arrangementene ga 2—300 kr. i overskudd.

Per Roksvold: «Det er nettopp dette med bakke.» Han mente det

var nok skibakker rundt Kristiansand og at Start nå ikke kunne ta opp spørsmålet om en ny. Starts gutter må betale for å trene i de andre klubbens bakker, enda disse får kommunal støtte.

Dette kjente Georg Sæther ikke noe til, i ethvert fall tok ikke Oddersjaa kontingent for å la noen trene i Klappane.

Arnfinn Syvertsen foreslo opprettet en vintersportskomité.

På vegne av valgkomitéen gjorde Håkon Tveit oppmerksom på at det blir vanskelig å skaffe medlemmer til skiutvalget om dette ble opprettholdt, da ingen var villig til å påta seg vervet.

Søren Kaaland presiserte at han ville stemme mot nedleggelse. «La oss få hoppere i komitéen, da vil den bli levedyktig.»

Karl Olsen hevdet at en ikke kan klare seg på grunn av den dårlige økonomien, noe John Andersen sa seg enig i. Det var ikke en gang mulig å klare å støtte de aktive med reisepenger.

Jørg Hagen mente en burde legge ned gruppen. «I fjor foreslo komitéen at den burde nedlegges, komitéen i år gjør det samme, ingen vil stå som medlemmer av komitéen. Har vi noe valg?»

Einar Kristiansen syntes en burde forsøke nok et år.

Ved avstemningen ble det med 49 mot 20 stemmer vedtatt å legge ned skigruppen.

Styret foreslo bandykomitéen forsterket med 2 medlemmer, slik at denne også kunne ta seg av skiarrangementer innen klubben. Ski-gruppens midler ble dessuten foreslått overført bandykomitéen.

Trygve Hamre gjorde oppmerksom på at det her måtte en lovforandring til.

Sverre Tharaldsen repliserte at det ville skje automatisk når en rettet loven på dette punkt ved å

la punkt 6 og 17 i paragraf 17 gå ut og generalforsamlingen vedtok å utvide bandyutvalget til bandy- og vintersportskomité. Dette ble vedtatt mot få stemmer.

Bandykomitéen søkte om 150 kr. i tilskudd og orienteringskomitéen om 300 kr. Styret hadde ikke tatt standpunkt til søknadene, da det ikke hadde særlig mange penger å rutte med.

Sverre Tharaldsen ville som revisor stemme mot bevilgningene. De pengene som var igjen, burde gå til fotballen.

Einar Kristiansen syntes bandykomitéens forslag var beskjedent. «De fortjener pengene. En må ikke se for svart på tingene.»

Reinholdt Samuelsen var enig med Kristiansen. En skal ikke bare ta hensyn til fotballen. At idretten skal bli alles eie, må bli målet. Han anbefalte søknaden på det beste.

Tharaldsen ville bare si at bandy og orientering ikke hadde så verst med penger i forhold til hovedgruppen. Han hadde selvsagt ikke noe imot at bandy og orientering fikk bidrag når en hadde råd til det. En måtte imidlertid huske at interessen for fotball er liten i Kristiansand nå. En får kanskje underskudd til neste år. Det er nå engang på fotballen en tjener pengene.

Bratt Hægeland mente at bandytreningen kommer igjen på fotballen. Komitéen hadde tatt hensyn i fjor og ikke søkt om noe. Det samme kan ikke gjøres hvert år. Vi må fremme våre krav.

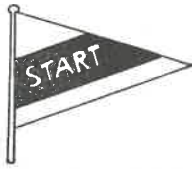
Adolf Arntsen understreket at det at orienteringsgruppen er så godt situert, skyldes medlemmenes uegennyttige arbeid.

Det ble bevilget 150 kr. til bandykomitéen og 300 kr. til orienteringskomitéen. Orientererne skal ikke ha pengene før til høsten.

Etter forslag fra styret ble 100 kr. bevilget til Røde Kors Hjelpkorps. Roksvold mente dette var en æressak. Start var den første klubben som uoppfordret bevilget penger til Hjelpekorpsset, og klubben har fått stor takk for det. — Enstemmig vedtatt.

Styret foreslo at kontingenten

(Forts. side 11)

Foran et nytt år

Vi er på hellinga med det gamle året. Og det er naturlig å ta et tilbakeblikk over hva som er skjedd i disse 12 månedene også innen vår klubb.

..Vi kan glede oss over at «Start» er større enn noen gang før. Men vi skal også være klar over at det har sine baksider med så mange medlemmer. Det var lettere for bare en 15—20 år tilbake i tiden da alle kjente hverandre. Nå som klubben vår har vokset til et medlemstall på 800, må det nødvendigvis bli mange som ikke i vanlig forstand er Startere. De står der mye for medlemsmøtenes og festenes skyld. Det sier vi ikke noe på. I «Start» har de kanskje funnet et kameratskap som de gjerne vil dyrke videre. Men vi ville så gjerne få aktivisert flest mulig i en eller annen gruppe. Vi ville at de skulle få noe mer enn akkurat disse festlige tilstellingene. De skulle bli trukket med inn i hverdagslivet, om en kan si det sånn.

Fra denne plass er det tidligere sagt fra at medlemsmøtene burde få noe mer viktig innhold. En stund hadde de også det. Men som noen av den faste underholdningsgruppen så riktig skriver, er det nå blitt for mye dans. De kjenner også altfor få av deltagerne på møtene og festene, fordi mange ikke er medlemmer.

De som stiller med medlemsmøtene, har for vist at de kan få mer gedigent innhold over dem. La det bli slik igjen! Det er sikkert ikke så vanskelig å skaffe en eller annen til å holde et kåseri. Det behøver slett ikke å dreie seg om idrett. Ja, vi tror i grunnen det var best om det i de fleste tilfeller ikke gjorde det. Det er så mange aktuelle emner som kunne behandles. Og man kan ikke leve av idrett alene. Da bærer det galt i vei.

Billigtogene som nå skal settes

i gang til Oggemarka, bærer i seg uanede muligheter. Nå kan der igjen arrangeres disse festlige turene for medlemmer som fikk så stor deltagelse. Altfor mange har ikke vært på hytta, og nå er den brakt i en slik stand, at den er en pryð for klubben.

Om selve sesongen hva de aktive angår, må det sies at A-laget har skuffet. Men det har allikevel i noen kamper levert så lovende spill, at vi vet at guttene kan. Det gledeligste var i år som i fjor junioravdelingens innsats. Og elters har Startere gjort seg gjeldende i orienteringsløp og skogsløp på en utmerket måte.

Der er også noe annet vi har grunn til å være glad og takknemlig for: At vi har fått beholde fred i landet også dette året. Det så mye mørkere ut i fjor på disse tider, og man vil sikkert huske de spennende månedene i begynnelsen av året. Vi håper at freden i verden også vil fortsette — til gagn for hele menneskeheten. Der er så altfor mye som ennå ikke er kommet inn i sitt naturlige leie.

Vi kan hver på vår plass i samfunnet være med og bidra til å gjøre livet lettere ved å vise ansvarskjensle og ved å forsøke ikke bare å la all ting dreie seg om vårt eget jeg.

Og så vil vi slutte med det gamle ønsket: Gledelig jul og godt nytt år. Og så tar vi fatt igjen med fornyede krefter i 1950.

Bra tiltak.

Klubben vår omgås med planer om å få satt i gang en studiesirkel i administrasjonsarbeide — en ting som er av meget stor verdi. Hvis interessen er stor nok, vil den bli utvidet til også å omfatte andre ting.

Vi skulle ha krefter gode nok til å ta seg av dette høyst påkrevde arbeide, og vi håper at også medlemmene slutter godt opp om det.

Likeså var det ønskelig om «Start» som har så mange medlemmer, kunne bidra til å få avhjulpet dommernøden.

General Helset:

Befalselevne liker seg godt i Start

Fredag den 25. november ble det holdt et stort møte i Bystyresalen hvor militære sjefer for Kristiansand og omegn kom sammen med representanter for alle sivile foreninger og institusjoner i byen. Hensikten med møtet var å drøfte mulighetene for å skape et bedre forhold mellom sivile og militære her i byen, og hjelpe guttene til å komme i bedre kontakt med befolkningen. I innledningen kom bysekretær Vogt, som var møtets innbyder, inn på betydningen av å opprette såkalte «onkelhjem» for soldatene. Med «onkelhjem» menes et sivilt hjem, hvor guttene kan komme og kose seg når de har fri tjenesten.

Under den diskusjonen som fulgte etter innledningen, kom general Helset med noen uttalelser som kan være av spesiell interesse for oss Startere. Generalen sa:

— Når det gjelder disse «onkelhjemmene», bør vi være litt forsiktige, vi må se litt realistisk på saken. Vi må for all del ikke la guttene få forståelsen av at det drives ren veldedighet for dem, gutter er nemlig meget vare her. Beste måten å få guttene inn i hjemmene på, er gjennom ungdommen som de treffer i idrettsforeninger eller andre foreninger. Jeg har selv en gutt som går på Befalskolen oppe på Gimlemoen, og før jeg gikk ned her i kveld, spurte jeg sønnen min hvem det er av guttene på Gimlemoen som liker seg best her i byen. — «Jo,» svarte han, «det er de guttene som har meldt seg inn i Start. Her har de truffet gode kamerater som ber dem med hjem enten til en god søndagsmiddag eller til andre anledninger.» — På denne måten glir guttene naturlig inn i hjemmene, og det er etter min mening den rette måten å gjøre det på, sluttet generalen.

Klubbens medlemstall oppgitt til Norges Idrettsforbund er 293 senior herrer, 220 junior gutter og 187 damer, tilsammen 800.

Fotball til jul

Av Fantomets etterlatte papirer

— Fotball! hadde han sagt, og trampet i golvet, og de små barneøynene var harde som min kones peppernøtter — harde av tross og bitterhet. Fotball! sa han, og kastet havregrøten i golvet for ytterligere å understreke sine intensjoner.

Hadde vi ikke lokket med flyvemaskin, hadde vi ikke fristet med trøbil, hadde vi ikke truet med å invitere tante Andante på besøk? Intet nytt.

— Fotball! sa han innett, og kastet gaffler etter oss. Vi måtte kapitulere. Samme dagen gikk jeg ut og kjøpte fotball.

— — —

Og så ble det jul i den vesle husmannsstuen.

Utenfor ville snøen ganske sikkert ha dalt dersom det ikke hadde vært for det begredelige faktum at det regnet. Inne strålte julelyset omkapp med min sønn Theophils strålende barneøye — han strålte bare på ett, det andre var lukket som følge av sammenstøt med katten tidligere på dagen.

Theophil hadde fått sin fotball.

Og se, julekvelden henfløt i salig fryd og risengrysgrot, ribbe med rorte tyttebær og pulsvanter fra min velmenende kone. Jeg røkte en aldeles gyselig sigar for å overdøve hunden Tufs, som hadde vært ufin under chaiselonguen. Det var en velsignet kveld.

Da var det at lysekronen gikk.

Nå går ikke lysekroner sånn ganske av seg selv. Så gjorde heller ikke denne. Theophil hadde vært en sterkt medvirkende årsak; han hadde så smått begynt å eksperimentere med julegaven. Min kone sa:

— Dette går aldri godt.

Dermed røk juletreet.

— Theophil, sa jeg strengt. — Slutt med det der! Slutt øyeblikkelig, har jeg sagt.

— Hold tæften, sa Theophil. Det har du slett ikke sagt.

En vakker byste av Bjørnson selte i golvet og fant sitt siste hvilested på de malingsslitte planker.

— Theophil! sa min kone.

— Hold tæften! gjensvarte Theophil, og utførte noe som visstnok i fagspråket kalles for å score eller sentre, med den følge at en krystallvase, inneholdende diverse viktualier såsom appelsiner og ett og annet eple, gikk sin triste skjebne i møte.

— Hør her, Theophil, sa jeg.

Bang! Der røk brillene mine.

— Theophil! sa min kone. Det er julekvelden i kveld. Fred på jorden. Du vet vel det?

— Hold TÆFT! antydet Theophil, og scoret igjen. Et antikt speil fra midten av 20-årene deiset ned under chaiselonguen og blandet seg med de jordiske levninger av hunden Tufs.

— Ditt avskum! skrek jeg, og rystet hendene mot himmelen.

— Han må på Bastøy, sukket min kone, og begynte å hulke, stille og fortvilet.

Theophil så seg stolt omkring blant ruinene.

— Nei, sa han med en markant håndbevegelse. — Ikkeno Bastøy, gitt. Jeg vil heller inn i Start!

Fantomet.

Startere, gå inn for dommervervet

Dommerspørsmålet er prekärt i Vest-Agder for tiden. Det blir stadig flere kamper, og dessverre, ser det ut til, færre og færre dommere. På generalforsamlingen henstilte formannen til interesserte om å gå inn for dommervervet. På fotballkretstinget ble det ropt et varsko fra dommerhold. En kan til neste år komme i den situasjon, at en må hente dommere langveis fra for å få avvirket alle kampene. Det vil i lengden bety en økonomisk belastning som vil knekke i alle fall de mindre klubbene. Start er i dag en klubb på 800 medlemmer, men antallet av fotballdommere er minimalt (rår vi over 3 eller 4 aktive?) i forhold. Det kan riktignok med en viss sannhet sies at dommergjerningen er en utaknemlig oppgave. En kan bli gjenstand for både mishagsytringer og avis-skriving, og titt og ofte bli fordømt av forståespåere. Slikt må en heve seg over. Interessen for

Knut Lie 3
Byens Stabbur
KRISTIANSAND S.
VIE A VIE NORGES BAMB

FETEVARERFORRETNING
- SALATER -

Rundsidens
SKOTØYFORRETNING

Telefon 3788

SKO OG GUMMIFOTTØY
TIPPING HER!

Bergkvist & Co.

Kr. 4des gt. 26 a
Telefon 3163

Godt utvalg i glass og stentøy

Musikk Film's
J SVENNINGSEN KRISTIANSAND S

Best utvalg
i musikk og fotovarer

Bergstøls

DROGERI &
PARFYMERI

Spesialforretning
i Toalettartikler TELEFON 2500

fotballspillet bør være drivkraften. Dommeroppgaven har også sine lyse sider og kan være både interessant og morsom. Interesserte — noe vi håper det finnes mange av — bes henvende seg til formannen, Per Roksvold, Olav Aanensen eller Petter Gundersen som vil gi opplysning og veiledning i sakens anledning.

Muntre betraktninger fra fotballens barndom

Professor Edgar B. Schieldrop forteller om gamle «Gyldenløve»

Som svar på en hyggelig henvendelse fra redaktøren av «Starteren», må jeg i disse travle dagene før jul få nøye meg med å sende en liten hilsen til min gamle klubb.

Da jeg var nede til den fantastiske vellykte jubileumsfesten på Kongens gates skole, hadde jeg virkelig hellet med meg. For ved kaffebordet, hvem skulle jeg dompe ned ved siden av, uten *Reinholdt* — eller Reinholdt Samuelsen som han visst nå kaller seg etter at han er blitt formannen i selveste Seniorrådet. Ikke fordi at han ikke allerede den gang var flink til å ordne opp med saker og ting, men simpelthen fordi vi ikke hadde noe seniorråd i gamle «Gyldenløve». Vi ville nok gjerne hatt det. Men selv om en ville trekke betegnelsen etter hårene, så fantes det ingen «senior» å oppdrive. Det minste en kan forlange av en senior, er iallfall at han hade side bukser.

Da Reinholdt og jeg kom sammen, så var det jo ikke fritt for at det ble pratet både vel og lenge om «Gyldenløvesgade Fodboldklub» samt om den da det ennå fantes folk som kunne spille fotball her i landet.

Gamle «Gyldenløve» konsentrerte seg virkelig om fotballen. Det var den pent nødt til. For det eneste den eiet, var en fotball. Mer kunne det heller ikke bli, når «uga» var på 5 øre! Riktignok var dette en stund før devalueringen, men det ble nå allikevel ikke slike summer av det at det var noen fare for maskert profesjonisme i den klubben.

Men når en virkelig kan spille fotball, hva trenger en da mer enn en fotball? Hva skal en med en hel bok av trykte regler, når en har det alt sammen i blodet? Vi visste

så innerlig godt at en ikke hadde lov til å krype gjennom gjerdet med ballen og begynne å dribble oppe i Østre Strandgate.

Nå skal målmannen stå i «bur». Er nå det også noen skikk for frie menn? Nei, jeg stod selv i mål i den tiden da det var umulig å få inn et mål på «Gyldenløve», så jeg vet hva jeg taler om. Ikke tale om bur. Vi stod mellom to steiner, kanskje med et par luer på toppen. Da følte en seg virkelig fri og bevegelig. Da kunne en også virkelig utvikle en akrobatisk teknikk slik en aldri mer ser det på en moderne bane, hvor stolper, overligger og nett kommer i veien når en keeper forsøke seg med noen av disse ynkelige sprettene som publikum jubler over nå for tiden.

Men åssen kunne en vite at det var mål når en ikke hadde bur? Et slikt spørsmål blottlegger hele forfallet i norsk fotball. En som kan spørre slik, avslører bare at han aldri har sett virkelig fotball og fødte spillere som ikke trenger et helt stillas for hurtig og sikkert — så å si på instinkt — å avgjøre om en ball er mål eller ikke. Ta for eksempel to typiske representanter for gullalderen i norsk fotball. Det behøver ikke akkurat være Reinholdt og meg, for de andre var nesten like gode. Men la oss si at det er oss to. La oss videre anta at noen forsøkte seg mot «Gyldenløve», og at den fiendtlige løper ved det rene flaks var kommet så langt opp at en kunne brenne av et skudd. Det er kanskje ikke så rart at jeg som stod i mål, momentant kunne bedømme saken. Men hva sier du om Reinholdt! Han var kanskje langt ute på banen, ja, det kan hende han stod med ryggen til og pratet med noen over gjerdet da skuddet smalt. Men da var det vel kav umulig for ham å dømme, sier du. Da kjenner du ikke Reinholdt da han stod på høyden. Å nei, det var nok

ORIENTERING om forsikring

Rolf Hafseth

Hovedagentur for:
SIGYN - NORSKE LIV
Telefon 4063

Vi utfører

ALT TIL FAGET HENHØRENDE

F. & A. Egeland

Aut. rørleggere - Tlf. 2478, 2961

Vi har utvalget

Rasmus Tallaksen

*Tapeter, maling og lakker
for hus og hytte.*

Moens

FARGEHANDEL A/S

Hjørnet Kronprinsensgate / Tollbodgaten
TELEFON 4867

SIGURD SØRENSEN
MØBELFORRETNING

ALT i moderne møbler

Utstilling - Dronningensgt. 41
Telefon 4480

Nodeland & Co. A/S

Lærforretning

KIRKEGATEN 19
TELEFON 2862

for ham å høre skuddet for på null tid og med usvikelig sikkerhet å vite at det ikke var mål. Det er det jeg kaller instinkt! Det er det jeg kaller den fødte Gyldenløve-spiller.

Hva skulle en med dommer når en hadde et lag med dette instinktet? Ja, jeg bare spør. Det var helt unødvendig å ha en slik fløyte-nisse springende springende i helene på seg og forstyrre spillet — et naturlig, flytende spill — med den idiotiske blåsing sin. Vi var spiller og dommer i ett, og det er sannelig ikke lett å si hvor vi var best.

Men jeg tror det er sikrest at jeg stopper nå. Jeg har hittil vært forsiktig og unngått alt som kan virke som overdrivelse, enn si smake av skryt. Men en gammel spiller i en så overdådig klubb som «Gyldenløve», kan ikke i det uendelige fortsette med å trekke fram minner fra storhetstiden, uten til slutt å komme bort i ting som — hvis en skal holde seg til sannheten — muligens kan virke noe usannsynlige på noen.

Her tenker jeg selvfølgelig ikke på medlemmene i «Start». Denne klubben har jo hatt den lykke å kunne bygge på klippen «Gyldenløve», og den har vært så over all beskrivelse lur å beholde selveste Reinholdt. (Det er også det jeg kaller instinkt!) Så medlemmene av «Start», de er naturlig nok av samme ulla som oss. De forstår hva jeg snakker om, og det eneste de kanskje vil bebreide meg, er at jeg har drevet beskjedenheter noe vel langt. Men «Starteren» kan lett falle i urettmessige hender, og den slags typer vil selvfølgelig savne et hvert grunnlag for å bedømme noe av dette. De kan lett begynne å snakke om «skryt», «usunn klubbpatriotisme» og den slags tøv. Og da har vi det gående.

Det skal vi ikke utsette oss for. Derfor bryter jeg av her. Mine beste og varmeste hilsener sender jeg til Reinholdt, til de andre kameratene i gamle «Gyldenløve» og til medlemmene i «Start» som så dyktig og trofast fører videre den idretten som vi viet vår ungdommelige iver og begeistring.

Edgar B. Schieldrop.

Da et norsk lag første gang scoret mot engelskmenn

Professor Edgar B. Schieldrop som i dette nr. av «Starteren» forteller så fornøydlig om fotballspillet i hans tid, flyttet så tidlig fra Kristiansand, at han ikke kom til å spille på «Start»s A-lag. Men som han skriver i et privatbrev som redaktøren tillater seg å sitere litt fra: Det jeg lærte i «Gyldenløve», kvalifiserte meg til å spille ytre høyre i «Bergens Fotboldklub», og jeg var med på laget som sommeren 1909 slo «Brand» i to kamper med 3—2 og 4—0.

Schildrop kom siden til Den tekniske høyskole i Trondheim og ble kretsmester på studentlaget der i 1912. Han spilte også for «Rapp».

Den 28. mai 1912 stilte et kombinert trønderlag mot den engelske profesjonistklubben «Hull City». — Fra den kampen har jeg et avisutklipp som jeg den dag i dag leser med ubeskrivelig stolthet:

«Men hvad hænder: Schieldrop faar bolden, gjør en lynsnar opsur, dribler forbi den fænomenale skotske post(!) — McQuillian — center en lav, skarp pasning til Tellefsen, som under øredøvende jubel skyder maal; dette var gjort paa utrolig kort tid og kom helt overraskende paa englænderne. Maalet var helt fortjent og et av de vakreste jeg har set av en trønder spiller, og desto mere — *det er det første maal som av nordmænd er gjort paa engelske profesjonister.*»

Vi snakker mindre om at vi tapte kampen med 1—15, slutter Schieldrop.

Orienteringsløperne våre oppnådde i sesongen 10 første-, 19 annen- og 16 tredje-premier samt en god del andre premier. Et 5-manns-lag vant første aksje i en stor pokal som bl. a. Grane har aksjer i tidligere. Det var første gang Start var med og kjempet om pokalen, men det blir sikkert ikke siste. Vi venter å se den i vår trofésamling.

Vil du bli rik?

Tipp

hos

Julius i Slottet

Tobakksforretning

EINAR TORJESEN

Jernvareforretning

Markensgaten 27

BIRTINGS Bok

OG PAPIRHANDEL

Sparebankbygningen

Sykler

repareres og oppusses

JØRGENSENS

Maskin- og Ovncentral

Vestre Strandgate 31

Aage Johanson

Sportsforretning

Henr. Wergelands gt. 11 a - Tlf. 3210

Kåper og kjoler

får De hos

ANNERS THORTVEIT

MANUKTUR

Tlf. 2384

Kan 1950 bringe noe positivt?

Ser man tilbake på året 1949 som nå holder på å ebbe ut, kan man godt si at tre stjerner ikke har lyst over førstelaget i denne sesongen.

Alle Startere — stort sett — hadde lov til å håpe og tro at klubben skulle gå en stor sesong i møte. Et håp som var til stede i og med den ansatte trener Wolf. Jeg vil spørre: Lærte vi noe av Wolf? Noen vil sikkert komme med svaret ja, andre med nei, og noen med: om et år eller to spretter blomsten ut. Nå, ja Det er imidlertid vårt ønske at ikke denne blomsten visner hen.

Som en sikkert vil skjønne, er meningene delte blant de aktive, men jeg vil i korte trekk gi uttrykk for mitt syn.

Wolf så slik på det at hver spiller skulle utnyttes 100 prosent. I og for seg et godt resonnement. Men det er klart at en utnyttelse av denne art virker uheldig for et amatørslag — spesielt her nede på Sørlandet. En amatør er nå en gang ingen proff — og med utgangspunkt i dette enkle faktum, må den amatørmessige spillekraft best mulig innrettes heretter.

Jeg er fullt overbevist om at når klubben først ansetter en så pass kostbar trener, må og skal det ikke være noe «mor-kjæremor»-program. Men en uhyre viktig faktor på våre breddegrader er at vedkommende trener kan bygge bro mellom fotball og hobby. Hvis dette ikke lykkes, er det ikke muligheter for et fruktbart resultat.

Well, — riktignok hadde Wolf utallige nyanser av «individer» å arbeide med når det gjaldt evner og anlegg. Noen har det som kjent bare i bena — andre i hodet (noen ingen plasser). Og blant disse hovedkategorier er det ingen dans på roser.

Som jeg sa isted: La oss håpe at denne blomsten ikke visner hen. Vi har flere gode krefter til å ta seg av den, bl. a. Sverre Heidenreich, Håkon Tveit, Karsten Johannesen — ja, kanskje flere — som har notert seg saker og ting bak øret.

Kort sagt: Kan så 1950 bringe bud om noe positivt? Man har lov til å håpe og tro.

«BIO».

Apropos medlemsmøter!

Medlemsmøtene er etter vår mening kommet inn i et absolutt galt spor. Det er ikke lenger som før, som f. eks. i 1945, 46 og 47. Kon-skje noen mener at lokalet (Arbeiderforeningen) har skylden, men vi tror ikke det er det. Etter vår oppfatning er det rett og slett på grunn av at det blir færre og færre Startere og flere og flere ikke-Startere. Det er jo klart at enhver Starter må ha lov til å ta med seg bekjente, men — — —. Heller ikke burde det forekomme at ikke-Startere blir sloppet inn for at festen skal bære seg økonomisk.

Medlemsaften i ordets rette betydning blir det mindre og mindre av. Det blir derimot mer og mer bare en danseaften.

Vi har snakket med både eldre og unge Startere, og de sier at de ikke har interesse av medlemsmøtene mere fordi de ikke lenger føler seg hjemme. — Og det blant folk som skal være deres egne klubbkamerater!

Vi som driver litt med underholdningen på medlemsaftenene, ville også synes det var kjekt om ikke bare 50 pst. av de i salen skjønnte hva vi mener når vi framfører noe lokalt stoff. I 1945, 46 og 47 bestod underholdningen vesentlig av ting som foregikk innen klubben. Dette er dessverre glidd mer og mer i bakgrunnen. Og grunnen er ganske enkel: Ca. halvdelen av de i salen følger så dårlig med i det som hender innen sin egen (?) klubb, at de som før nevnt ikke forstår hva vi mener.

Vi vil derfor henstille til «gamle» og unge, aktive og «passive» virkelige Startere å komme på medlemsmøtene. Ingen er for gammel, og dessuten er en jo ikke eldre enn en føler seg. Kom ned — og la medlemsmøtene bli hva de var ment som: En kveld hvor Startere kommer sammen for å

FINAR

BERTHELSEN
 HERREKONFEKSJON
 Hjørnet Kr. 4des gt. — Kirkegt.
 Telefon 1690

S. SØRENSEN $\frac{1}{8}$
 Skippergaten 37—39
 har solgt malerverer siden
 1866

MARIUS ANDERSEN

 Skotøy en gros

ARRANGØRER
 Når De trenger buss, henvend Dem til oss. Vi har busser i forskjellige størrelser.
TURSENTRALEN
 Tlf. 3099, 2430 - Vestre Strandgt. 42

Dr. Chr. Anker
 Spesialist i hudsykdommer.
 Vestre Strandgt. 25. Tlf. 4681
 Kontortid: 11— $\frac{1}{2}$ 2. Ettermiddagskontortid mandag, onsdag og fredag fra 5—6.

kose seg og styrke kameratskapet. Følg Kidjan og kones eksempel! De møter trofast opp.

La oss også få igjen de korte kåseriene om Start, eller annet av interesse.

Så vel møtt, Startere, på neste medlemsmøte.

Med Starterhilsen
 Arne. Birger. Øivind.

Selv de gamle egyptere spilte fotball

Og i Sparta var også kvinnene med

Cæsars legioner brakte spillet til England som har utviklet det til hva det er i dag

Der er sikkert mange som tror at fotballspillet er av forholdsvis ny dato. Men da tar en feil. De gamle egyptere drev et ballspill som uten tvil er opprinnelsen til det som når går sin seiersgang over hele verden. I Athen og Sparta spilte man fotball. Ja, i Sparta var til og med kvinnene med.

De land som har den største æren for å ha ført spillet videre, er Italia, Frankrike og fremfor alt England. Det var Cæsars legioner som brakte spillet til England. De romerske soldater fordrev tiden med det i forlegningene. Dette spill gikk ut på at to lag av omtrent samme styrke kjempet om å bringe en ball — den var som regel av tre og omtrent så stor som et hode — over en bestemt markert linje på marken bak motstanderen.

Det var geistligheten, altså kirken, gjennom prestene som innførte spillet i England. Kirken var nemlig på den tiden overhodet for skolene, og dette spillet ble først spilt av skoleungdommen. Allerede i 1175 spilte engelske skolegutter en slag fotball i London, og den anerkjente fotballhelligdag var Shrove-Tuesday, på norsk kan vi kalle det Fete-tirsdag. Denne dagen dro byens ungdom ut til de store slettene ved Smithfield utenfor London for å utkjempe en høytidelig dyst om ballen. Hver skole i London var som før nevnt knyttet til en av de store kirkene i byen og hadde hver sin ball, mens bestyreren for kommunale kontorer måtte skaffe baller til den ungdommen som ikke tilhørte noen skole. Det begynte med kamp skole mot skole og utviklet seg til kamper mellom de forskjellige herreder eller øvrebyen mot nedrebyen.

I løpet av middelalderen da ungdommens fritid var meget begrenset, ble det vedtatt flere lover mot fotballspillet og liknende spill. Edward den tredje kom i 1350 med en henstilling til befolkningen om

å holde seg borte fra det overhåndtagende fotballspill og heller bruke tiden til nyttigere ting, f. eks. bueskyting. Til forsvar for disse lover ble det spesielt anført at disse spill kolliderte med militærtrentningen eller at spillet var for hardt. Til tross for at spillet helt fram til 1666 praktisk talt ble holdt for å være ulovlig, syntes det aldri som om interessen eller populariteten noen gang ble svekket hos det store publikum.

Omkring år 1700 finnes det avgjørende bevis på en start for den alminnelige fotballen som vi kjenner den. En franskmann skriver i sine inntrykk fra England på den tiden: Om vinteren er fotballen en nyttig og god form for mosjon. Selve fotballen er en lærballong omtrent så stor som et hode, og fylt med luft. Den blir sparket med foten i gatene av dem som får tak i den. Det finnes ingen regler for spillet.

Fotballspillet var på denne tiden nærmest en vintersport i England. Om dette skriver en engelskmann ved navn Pepy: Under den harde frosten om vinteren var gatene fulle av fotballer, så det er mulig at læreguttene i de store byene sparket fotballen omkring for å holde seg varme.

Mot slutten av det 18. århundre ble fotballspillet popularitet noe svekket, men folkeskolen beholdt noe av interessen for ballspillet da det var en god form for fysisk trening. Det var da også skolene som førte fotballspillet videre. Den begrensede spilleplassen som skolene hadde til rådighet, tvang guttene til å spille sammen og dribble istedenfor den tidligere ville flying rett fram med ballen. I 1860 var fotballspillet en anerkjent vintersport ved alle skoler. Da hver skole hadde sin egen måte å praktisere fotballspillet på, og dessuten sine egne regler for spillet, var det svært vanskelig å spille kamper mot hverandre. Cambridge Univer-

sity Club så seg derfor tvungen til å sette opp bestemte regler for spillet. I samarbeid med universitetene Harrow, Eton, Rugby, Winchester og Schrewsbury ble så de første regler for fotballspillet utarbeidet i 1848.

Etter et spillerne hadde forlatt universitetene, sluttet spillerne seg sammen i de forskjellige byer og fotballklubber som Sheffield, Notts County, Crystal Palace og Barnes vokste opp. Spillerne og klubbliderne var nå fullt klar over at spillet var kommet så langt at det var nødvendig å få satt opp en del hovedregler for å kunne spille kamper. Så i 1863, i Freemasons Tavern, Great Queens Street, London, ble det engelske fotballforbund, som det første i verden, formet. Forbundets første store oppgave var å utarbeide offisielle regler for fotballspillet.

1. desember 1863 ble de første offisielle fotballregler endelig vedtatt. Det var 14 hovedregler som ble utarbeidet. Skjønt ingen av disse 14 hovedreglene eksisterer i sin opprinnelige form i dag, var det allikevel Det engelske fotballforbund som la grunnsteinen til det fotballspill som blir praktisert verden over nå. England blir også med rette betegnet som fotballsportens hjemland. Etter England kom snart andre land etter, og det finnes vel ikke et land i verden i dag som ikke driver med fotballspill og har sitt eget fotballforbund.

Sv.

Et hyggelig funn.

«Starteren»s redaktør fikk en behagelig overraskelse torsdag i forrige uke da han var på et møte i kjelleren i I.O.G.T. I lang tid har han vært på jakt etter «Start»s jubileumshefte fra 1920, og i en vedkorg kom han plutselig over en samling på 23 hefter som var kommet fram under opprydding. Arkivaren har sikkert ikke noe imot å ta vare på dem.

Bjarne Tveit som nå er inne til militærtjeneste, befinner seg for tiden på Oskarsborg. Det varer imidlertid ikke lenge før han blir å se på hjemlige trakter igjen.

Han som scoret det første norske målet —

(Fortsatt fra side 1.)

hadde tatt hvilepauser, vartet han opp med noen fantastiske historier. Det var gjerne indianerfortellinger som han hadde forlest seg på, og han hadde naturligvis vært med på alt sammen selv. Så skulle vi ha basar inne i gården hos Reinholdt Samuelsen — i Gyldenløves gate 46. Samson hadde fått tak i en diger pølse som skulle loddes ut. Men da vi skulle trekke, var der bare en skalk igjen av pølsen. Ingen hadde naturligvis rørt den.

Med tromme i spissen til Strai.

— Å, ja, der var mange morsomme episoder — sier Johnsen og fordyper seg i gamle, gode minner. Om søndagene pleide vi å dra på tur til Strai og spille fotball på jordet foran gården som nå er Odnernes pleiehjem. Jeg hadde fått en tromme av far, og vi skulle starte kl. 8 om morgenen. Men ved 6-tida gikk jeg rundt i kvartalene og trommet for å vekke guttene. Naboene var ikke blide da. Skomaker Eriksen, far til Gustav og Martin, hadde sydd ball til oss. Den hadde den egenskapen at når den var blitt spilt litt med, ble den avlang som en pølse. Med ballen festet til vår vakre lille fane og med meg som trommeslager i spissen bar det gjennom byens gater til Strai. Guttene fra kvartalene i nærheten strømmet til, så vi ble et tog på 30—40 stykker. Og så hadde vi mat, brus og kaker og koset oss med det inne i mellom sparkingen. Det var Gill som hadde målt fanen, og filegransarbeidet på den var Lulla Wille-Olsen, en søster til Wilhelm og Normann Johanssen, mester for. Hun gjorde det gratis for oss. Der var også en gutteklubb fra Skippergaten og Henrik Wergelands gate, «Diana» het den, en fra Nybyen og så den på Tangen. Vi spilte mot dem alle og vant nok som oftest. Kampene foregikk i Egelunden. (Ja, hvor mange tusen guttekamper har ikke vært spilt der gjennom årene?)

Ørvarodd.

Heltene i Arne Johnsens guttedager var de som spilte i Ørvarodd. Det var senere veterinær Ja-

Overtureringen.

cob Andersen og Birger Svensen (som også var ivrige turnere), Thorgny Haanes, far til tennis-spillerne og skihopperne fra Njård, begge sønnene til konsul Isachsen på Kongsgård, Johnsens nest eldste bror, Johan, som nå er disponent i firmaet Coward & Thowsen, Oslo, og spretne Jacob Hansen, 70-åringen som er måleravleser på Elektrisitetsverket. Han var senterløper først i Christianssands Footballclub og siden i Ørvarodd.

— Vi guttonger i 6—7-års alderen lå flate og kiket på disse karene når de spilte fotball på den gamle marka på den andre siden av Startermarka, sier Johnsen. Og vi var jo elleville av begeistring da Ørvarodd spilte uavgjort 0—0 mot selveste Odd. Olav Stousland stod i mål, men under det verste presset fra Skiensspillernes side, var nesten hele Kristiansandslaget foran sitt eget mål og bare la an på forsvar. Det var Ørvarodd som inspirerte oss gutter, og vi fantaserte om når vi selv ble voksne og skulle levere liknende kamper.

Kvikk i starten.

Arne Johnsen var med fra stiftelsen av «Start», og han var den

drivende kraften i løpperrekken til han sluttet i 1920. Et par år var han kaptein på laget. Hans evne til å lure motspillerne var enestående, og han forstod å komme akkurat den rette tiendedelen foran. Smidig og lett som han var, gled han elegant forbi. Og han har æren for å ha scoret det første norske målet på dansk jord. Det var hin minneverdige kamp i Aalborg i 1912 som så mange av «portrettene» i «Starteren» er kommet inn på. Der stod ry av ham både som fotballspiller og turner, og på begge felter stod han i toppklassen. Den første kampen mot Flekkefjord da «Start» vant så overlegent, scoret han brorparten av målene.

— Da fikk vi mange lettvinde mål, og det endte med at vi begynte å fordele scoringene, så ikke samme mannen skulle lage alt. Jeg husker jeg sa til Erling Tobiassen (som nå er prest i Oslo): — Det målet kan du lage! — Jo, det gikk litt mer gemyttlig for seg i de dager.

Da knottene gikk av.

Johnsen kommer også inn på den første kampen i Mandal.

— Vi hadde jo ikke fotballstøvler. Men knotter skulle vi absolutt ha på vinterstøvlene våre. Så sendte vi dem inn til Reier Skomaker, far til jordmor Johnsen, og han besørget det. Men da vi var ferdig med marsjen gjennom gatene i Mandal og ut til Lord Salvessens stykke — vi gikk i fullt fotballutstyr — var der nesten ikke en knott igjen.

— Hadde dere mer fart den gang enn spillerne nå?

— Det vil jeg ikke påstå. Men en ting er jeg sikker på: Vi var kvikkere i starten, og det var også alltid vår force. Vi trente så mye i den løse sanden på Tangen, at vi syntes vi fikk vinger når vi spilte kampene på Gimlemoen.

Johan Jahnsen igjen.

— Du spilte sammen med Johan Jahnsen?

— Ja, det gjorde jeg. Jeg kan ikke tenke meg en sånn kar som ham. Han var en ildsjel og bar hele klubben. På banen var han en del handicappet på grunn av sitt

dårlige syn — han måtte bruke briller — men som sidehalf var han utrolig utholdende. Han kunne ikke bli trett, så det ut til. Og for et administrasjonstalent og arbeidsjern! Det var en tragedie da han og hans to brødre strøk med under spanskesyken med en dags mellomrom. Vi kunne likesom ikke fatte at det var sant. Stadig må vi gamle Startere tenke tilbake på hva han utrettet for klubben vår, hvordan han slet tidlig og seint med å holde banen i stand. Vi hadde jo mye sjau med hjulrytterkompaniet i oberst Diesens tid, da de drev og kjørte på banen og laget dype hjulspor. Særlig ille ble det når det hadde regnet.

Turneren

Mange av guttene som siden stiftet «Start», var ivrige turnere. De var med på guttepartiet i Turnforeningen. Men det ble ikke nok for dem. På den svære lagerboden på Nodelands Verft, nær Marine-tomta, turnet de i ringer, og inne i gården hos Jørg Hagen hadde de svingstang. Her var Johnsen, Johan og Jørg Hagen, Rolf og Johan Bøgh Christensen, Carl Arnesen og Edgar B. Schieldrop, den nuværende professor, og selvfølgelig Haakon Endreson med. Johnsen begynte på herrepartiet i 1906 og gikk med liv og sjel inn for turningen. Han hadde vært med på 4 landsstevner og 10 kretsstevner før han la opp. Da han arbeidet som elektriker på kraftanlegget på Rjukan i 1914, deltok han på jubileumsturnestevnet på Rjukans tropp.

Det kunne ofte være skralt med tilslutningen til Turnforeningen, og kaptein Harlem som var instruktør, sa fra at han ikke ville møte opp hvis der ikke var flere enn 7—8 stykker. En av turnerne måtte da springe opp til ham — han bodde i huset ved siden av Bedehuset — og si fra hvor mange der var kommet. En vinterdag det var Johnsens tur til å varsko, løp han opp i turndrakten sin. Akkurat da strømmet folk ut fra et møte i Bedehuset, og et par damer ble så forskrekket da de fikk se ham, at de datt over ende i snøen. Under Kobberstad som var knyttet

til Underoffisersskolen, ble tilslutningen større. En hel del av elevene der gikk inn i Turnforeningen, og da kom også Georg Østerholt og Jørgen Sunde, de senere så kjente skiløperne, som tilhørte artilleriet, med, likeså Randulf Upsahl. Opp til 50 pst. av turnerne var fra den skolen. De faste støttepunktene i den vanskelige tiden i Turnforeningen var Ole Moe, Aimar Svensen og først og fremst Johan Stumpf. Haakon Endreson og Arne Johnsen var hele tiden rivaler både i fotball og turn. De bodde forresten sammen i Oslo da Johnsen gikk på teknisk skole der. Endreson hadde en innbitt energi og vilje og tok en Kongepokal i turn der inne. Arne Johnsen var overturner i 1917 og 1918.

— — —
— Synes du ikke idretten har hatt en svær utvikling siden du var aktiv

— Vi hadde ikke drømt om det den gang vi spilte i gamle «Gyldenløve» og siden i «Start» at klubben skulle komme opp i 800 medlemmer og bli så mektig. Det er hyggelig å se at både turn, idrett og fotball har blomstret slik.

— — —
Overmontøren som er født 24. mars 1892, har for mange år siden sluttet å spille fotball og drive turn. Trass i en stygg skade han pådro seg på en motorbåttur, er han like stram og spenstig som den gang. Og det er ikke vanskelig å se hva han har vært. Selv følger han naturligvis sin gamle klubb, og han gleder seg spesielt over de gode rekruttene fra junioravdelingen. Treffer man gamle Startere og turnere, er han alltid en av dem de først taler om. Det var så typisk da professor Schieldrop besøkte fødebyen og deltok i 50 års jubileet ved Kongens gates skole, at den første han spurte Reinholdt Samuelsen etter, var Arne Johnsen. — Det er en av de flotteste fotballspillere og turnere jeg kan huske — sa han.

J. . . . s.

Start har ennå ikke mottatt noe tilskudd fra Norges Fotballforbund til trenerutlegget, men det er dermed ikke sagt at en ikke får noen kroner. En får leve i håpet

Erkjentlighetsgaven til Gunnar Ween

for det gode arbeid han har utført på hytta.

For tredje år på rad delte Seniorrådets ordfører, Reinholdt Samuelsen, på generalforsamlingen ut rådets erkjentlighetspremie. — Den gikk i år høyst fortjent til hyttesjefen Gunnar Ween som har lagt ned et utmerket arbeid på Skreros. Ved overrekkelsen som ble hilst med stormende bifall, nevnte Samuelsen at Seniorrådet under besøket på hytta i høst var meget fornøyd med de store ting som er utrettet.

Vi vil bare understreke den betydning det har for en klubb å ha et arbeidsjern av Weens type, og benytte anledningen til å ønske hyttesjef Ween og hans medhjelpere hell og fremgang i arbeidet også i året som kommer.

Hjertelig takk til seniorrådet

for gaven til junioravdelingen.

Junioravdelingen ble på hovedgeneralforsamlingen i all stillhet overrakt ca. 650 kr. av Seniorrådet ved Olav Tjomsås. Det var overskuddet ved Seniorrådets utlodning. Så vidt vi vet er gevinsten — et radioapparat — ennå ikke hentet.

Junioravdelingen bringer herved sin hjerteligste takk til Seniorrådet for den storstilte gave og for det store tak det tok for å kunne skjenke junioravdelingen den.

Den støtten junioravdelingen får på denne måten, kommer vel med, idet det er avdelingens mål å bli selvhjulpen både med baller og drakter. Det er vårt håp at juniorguttene vil vite å sette pris på den oppmerksomhet som de er gjenstand for av klubbens seniors, og gjengjelde det ved god sportslig innsats og fair opptreden i året som kommer. Husk det forplikter å være medlem av Start.

så lenge. Styret klarte å betale ut treneren de 4000 kr. uten å ta opp lån, og leverte likevel en kassa-beholdning på 800 kr. Ikke dårlig!

«Start»s skigruppe -

(Forts. fra side 2)

bibeholdtes. Dette ble også vedtatt enstemmig.

Valg.

Per Roksvold, formann (g.jv.), Finn Hansen, viseformann (g.jv.), Sigurd Bergstøl, sekretær (g.jv.), Rolf Bergkvist, kasserer (ny) med Egil Jahnsen, Kjell Bjorvand, Birger Topstad, Leif Torbjørnsen, Klaus Halvorsen, Willy Torvund, Solveig Aulin, Solveig Seglem-Larsen, Solveig Mosfjell og Elna Knudsen som underkasserere.

Opmann for A-laget: Sverre Heidenreich, for B- og C-laget: Hans Chr. Andersen og Harald Häbler med Torleif Tellefsen som varamann.

Orienteringsutvalg: Søren Kaaland, oppmann, Finn Jørgensen, Bjørg Gjervoldstad og Odd Abel med Greta Kaaland som varamann.

Bandy- og vintersportskomité: Bratt Hægeland, oppmann, Alf Andersen, Arnfinn Syvertsen, Karl Olsen, Øivind Hansen, Finn Wolles og Odd Kristiansen med Ivar Mykland som varamann.

Juniorutvalget: Finn Hanssen, oppmann, Karsten Johannessen, Dagfinn Hagen, Einar Flåtten og Oldman Buekleiv med Willy Breistøl som varamann.

Suppleanter til styret: 1) Kjell Torjesen, 2) Egil Jahnsen.

Uttakingskomité for fotball: Finn Karlson, Sverre Andersen og Øivind Fjermeros med Harald Langeland som varamann.

Representanter til fotballkretsinget: Formannen, Finn Karlson og Sverre Tharaldsen med Arthur Bentsen som varamann.

Fotballforbundets ting: Formannen og Sverre Tharaldsen med Håkon Tveit som varamann.

Idrettskretstinget: Formannen, Adolf Arntsen og Tordis Tveit med Finn Hansen som varamann.

Orienteringskretsen: Søren Kaaland, Finn Jørgensen og Bjørg Gjervoldstad med Odd Abel som varamann.

Revisorer: Rolf Hafsett og Sverre Tharaldsen med Bjarne Bergstøl som varamann.

Arkivar: Øivind Hansen.

Hyttekomité: Gunnar Ween, hyttesjef, Erling Knutsen, Egil

Jahnsen, Finn Karlson, Olav Klepp, Sverre Heidenreich, Anne Lise Salvesen, Elna Knudsen, Erna Lande, Hjerdis Jahnsen, Bertha Lie + 2 medlemmer som komitéen skaffer.

Fest- og arrangementskomité: Leif Hansen, Øivind Nordkvist, Einar Bjørndalen, Sverre Heidenreich, Kjell Torjesen og Petter Andersen.

Materialforvaltere: Helge Bergkvist, Kai Løvås og Helge Tellefsen.

Valgkomité: Olav Klepp, Oldman Buekleiv og Thorvald Knudsen med Thorleif Tellefsen som varamann.

«Starteren»: Jannes Bjørnsen, redaktør, med Finn Hanssen, Adolf Arntsen, Sverre Heidenreich, Leif Isachsen, Arnfinn Jensen, Anne Lise Salvesen, Oldman Buekleiv og Sverre Tharaldsen som medarbeidere. — Forretningsfører: Magne Udø.

Vaktkompani for fotballkamper: Leif Hansen, vaktstjef, Svein Pedersen, Rolf Oskarsen, Øivind Opsal, Magne Udø, Dagfinn Hagen, Odd Tellefsen, Karl Andersen, Odd Kristiansen og Rolf Christensen.

Old-boys-komité: Bratt Hægeland pluss to medlemmer oppnevnt av styret.

Seniorråd velges neste år.

Etter dagsordenen henstilte formannen til medlemmene om at de meldte seg som dommeraspiranter.

For å få i stand en studiesirkel i opplæring i administrasjon fikk styret i oppdrag å skaffe opplysningsmaterieil til veie.

Til slutt takket formannen for tilliten ved at han var blitt gjenvalgt, den avgåtte kasserer Olav Tveit fikk en takk for sitt interesserte arbeid i styret, utvalgene ble takket for godt arbeid og de nye styremedlemmer ønsket velkommen i styret.

Junior- og guttelaget samt dets ledere høstet kraftig applaus for den gode innsatsen siste sesong og orienteringsutvalget for aksjen i den flotte 5-manns-pokalen.

Sigurd Bergstøl takket valgkomitéen for vel utført arbeid. Når valget er godt forberedt, da er generalforsamlingen ingen ting.

Ordføreren i Seniorrådet, Reinholdt Samuelsen, takket styret for

Start setter i gang studiesirkel

På generalforsamlingen ble spørsmålet om å få i stand en studiesirkel reist av Asbjørn Berg Etter det vi erfarer, er nå krefter i sving for å få satt en eller flere slike i sving — alt etter hvor mange som vil delta. Start har i dag 800 medlemmer. Hvor mange av disse er aktivt med i klubbarbeidet eller er utøver av en idrettsgren? Bare en liten prosent. Resten er såkalte papirmedlemmer. Dette vistest best på generalforsamlingen hvor bare 60—70 medlemmer var møtt fram. Ved valgene er det stadig de samme som går igjen. Dette er ikke til forringelse for dem som viser interesse ved å la seg gjenvelge, men hvem skal overta den dagen de går trett og vil legge opp? Det gjorde ikke noe om nye navn etter hvert tok del i styre og stell. Gjennom en studiering håper en å få aktivisert en del av de passive medlemmene, slik at de i en langt annen grad enn tilfellet er i dag, vil slutte opp om klubben og ta et tak med når det kreves. I alle foreninger trenges med mellomrom administrativ fornyelse. Det er en kjensgjerning at ledelsens resultater gjenspeiler seg i de sportslige.

Hvis planen om en studiesirkel blir satt ut i livet, er det meningen at det skal «foreleses» i foreningsadministrasjon, møteteknikk og organisasjon. Habile «lærere» skulle en ha i Sverre Tharaldsen og Rolf Hafsett eller andre drevne administratorer.

Vi gjør oppmerksom på at det hele blir lagt populært an, slik at ingen skulle behøve å frykte for at undervisningen blir for skolemessig. La det bli stor oppslutning om tiltaket. Interesserte kan melde seg til formannen, Per Roksvold, eller andre innen styret, hvor de vil få nærmere beskjed.

det gode arbeid det hadde gjort, og for at det hadde tatt ledelsen igjen.

Etter to timers forhandlinger ble Starts 41. generalforsamling hevet. Etterpå servertes kaffe og kaker av dameavdelingens medlemmer.

Hvorfor jeg trives i «Start».

Jeg er blitt forelagt følgende to spørsmål til besvarelse:

1. Hvordan liker du deg i «Start»?
2. Er det noen forskjell på omgangstonen i f. eks. «Brage» og «Start»?

Det første spørsmålet faller meg meget lett å besvare: Svært godt!

Det andre derimot er ikke fullt så enkelt. Jeg har et bestemt inntrykk av at omgangstonen Starterne i mellom er fri og utvungen; men det samme gjelder også innen «Brage»-kretser, så på det område kan jeg ikke finne noen vesentlig forskjell mellom de to klubber. På den annen side tør jeg nok påstå at det er få klubber som er preget av bedre kameratskap og god sportsånd enn nettopp «Start» og «Brage».

En klubbs oppgave består ikke bare i å oppnå gode sportslige og økonomiske resultater. Den har en annen oppgave som jeg mener er vel så viktig: Å skape gode og sunne mennesker, og gjøre dem skikket til å møte så vel motgang som medgang med optimisme og humor. På dette området tror jeg «Start» er kommet et godt stykke på vei.

Til slutt vil jeg takke alle Startere for god mottagelse og hyggelig samvær i det forløpne år og ønske dere alle en god jul og et fremgangsrikt nytt.

Knut Aune.

Målagsjebrevpengene går glatt inn

Junioravdelingen har de siste par måneder stått i og samlet inn pengene på målagsjebrevene. Pengene går stort sett glatt inn. Foreløpig er det kommet inn ca. 1000 kr., og når alle har betalt, blir det over 1100 kr. Vi takker alle aksjonærer hjertelig for bidraget og håper de vil vise den samme interesse for saken når vi kommer tilbake neste år. Eventuelle som enda ikke har betalt, men som gjerne vil innfri sitt aksjebrev, kan henvende seg til Dagfinn Hagen (Solo), Karsten Johannessen eller Finn Hanssen.

Juniorutvalget.

OSS STARTERE i mellom:

Det er alt søkt om lokale til innendørstreningen som det er meningen skal ta til ca. 10. januar. Det blir trening både for voksne og juniors.

*

Fra Einar Torjesen har hyttestyret mottatt som gave 24 gjeldsbevis på hytta. Vår hjerteligste takk, heter det i beretningen.

*

Hyttestyret benytter anledningen til å takke de medlemmer som har vært behjelpelig med arbeidene på hytta. En særskilt takk til dameavdelingen for hjelpen med å vaske ned.

*

John Andersen, vår stødige back i mange år og utmerkede skiløper, giftet seg med sin Kari lørdag 17. desember. Gratulerer.

— Adolf Arntsen, eller rettere sagt Reidunn, fikk søndag 11. desember en Starter. Der er noe med søndagsbarn, og gutten vil vel gå

i foreldrenes fotspor og med tiden bli en skautraver av rang. Lykke til med den første.

*

Start samarbeider med Donn og Oddersjaa for å få gitt ut et nytt løypekart for Oggemarka. Dette kartet har jernbanen erklært seg villig til å gi ut gratis til interesserte.

*

Ivar Bøe og Alf Salvesen, begge tidligere Vigør, har søkt om opptagelse i Start.

*

Tor Anderssen, Mads Unneberg, Erik Rosenberg, Oddleif Sviland, Andreas Larsen og Øivin Opsahl stod samtlige til konfirmasjon forleden. Vi ønsker dem til lykke og «velkommen etter i de voksnes rekker» som det heter med en forslitt frase. Samtidig bes de legge seg på minnet de sikkert mange formanende ord som ble uttalt på den store dag.

«Start» har hatt de fleste formenn i kretsen.

Det er lenge siden «Start» ikke hadde formannen i Vest-Agder Fotballkrets. Og klubben vår har hatt lederstillingen i de aller fleste år. Johan Jahnsen var formann fra 1912 til og med 1917, Bernhard Berthelsen (tollinspektøren og stortingsmann i Arendal) 1918, Trygve Pedersen 1920, Jørgen Moe 1921, Nils Hansen (Børje) 1923, Thomas Svendsen 1924 og 25, Einar Kristiansen 1927 til og med 1931, Bjørn Bugge 1932 til og med 1936 og endelig Einar Kristiansen igjen fra 1939 til og med 1949.

«Donn» hadde formannen i 1919 ved Alf Christensen, i 1922 ved Finn Johannessen og i 1926 ved Ragnar Peersen og fikk formannen nå igjen ved Thoralf Thorkildsen. Rolf Hagen er den eneste fra «Vigør» som har vært formann — 1937 og 1938.

Einar Kristiansen kom tidlig med i styret. Først var han for mange år tilbake suppleant og møtte nesten alltid i styremøtene. Han ble viseformann i 1926 og var

sekretær og forretningsfører i 1937 og 38. I 1928 var han formann både i «Start» og i kretsen.

Det kan trygt sies at ingen mann har lagt ned et så stort arbeide i Vest-Agder Fotballkrets som Kristiansen. Han og kretsen var like som ett, og han nøt en ubegrenset tillit i Fotballforbundets styre. — Hva han har brukt av sin fritid til å arbeide for fotballsporten, er helt utrolig.

Når han nå har trukket seg tilbake, vil vi klubbkamerater takke ham for den veldige innsatsen. Og vi vet at han ikke er uvillig til å ta et lite tak for klubben sin igjen.

Det er første gang «Start» ikke er direkte representert i styret for kretsen. Men Sverre Tharaldsen som er 1. suppleant, kommer sikkert til å møte ofte.

Redaksjonen avsluttet 20. desbr.

Redaktør: Jannes Bjørnsen.

Trykt i Fædrelandsvennens Trykkeri